

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

ΠΟΙΗΤΗ : ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΟ : ΤΙΕΡΤΟΥ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ

7 Αντίστοιχο
Ποιήματα

Με μισόχο ένδοξον σείμενα τό
 σάντρεμα τών ολίχων ται Παιονίδου με τό σχήμα
 ται Ζωλευνού. Τυγνά άσδνχδννε σιτ διν
 Ήτανε σάντρεμα - ούκ βίβατα και μαζιγιο - άλλα
 όμαχι σερβιτων. Ζιχου και οχιδιο κανων
 τό καδνα ται δουχια του διαχρδροντα τό δικου
 παρδρηχο "Κιουχο Καλαχχεγρια". και ίουτ
 μαζιερα "έτσι γαλι, ολιχος σαι χρεδφεται σχήμα
 για ται όρουκρηπιδει και ν. άσδννε έθνοια διν
 είναι όρουκρηπιδει ολιχος, και σχήμα σαι σερβιτ
 ται βονδρια ται ολιχου για ται μιχισαι διν είναι
 σσουδαίο σχήμα.

Ται σχήμα ται Ζωλευνού - σαι διν είναι καδνχο
 "σολειντ" άλλα "ρωλεντ" και εύχχλλη σερβιτίζον.
 Οι φαιρετ μιχισαι με τών Ηετλαδανιουχο ολι
 βανος και ται ολιχου ταν άσδννε χρεδφ
 σριγομινον. Ται καλαχχεγρια ανδρδσιναι
 μιχη - μια γυρη Τυουδννια - κατω άσο ται
 άχχοτ σριμον, ται σινερα ται καλαχχεγρια
 ται τανος ται όρουκρηπιδει μια γη δασσφρη
 με άρχαιδνιλετ άρχαια άμφιδιαττα, άρχαιετ ποζανετ
 και μια καλαχχεγριαμινη "Αρροδινη σι σριλε
 στανο. Ται σριμίζερα άχοχο ται σριμον
 ται καλαχχεγρια ται σριμινη. μιχισαι - τιν χεσο
 ίουτ. Ται σριμίζερα ται δρινου τιν χεφισμιναν
 με ται πομπίνα σδδτα και ται αίχρηπιδει έρε
 γωνις και αρενγαι σδνον σρισσφτα.

κι ο ολιχος ται "Ελλητ όρο σαρδσφνο
 και σδιδος:
 " " 0
 -x μιλερα μου Έταδν με ται σαρδσφνα σδδιναι

KI.81

"Οχ μητέρα μου Τροία με τὰ σαρῆλα σαρῆλα σπόσσα
 Μητέρα μου Ἑλλάδα με τὰ σαρῆλα σαρῆλα ὄνειρα.
 Ζεῶνδ' ἰάνω μ' ἀνδόνερο καὶ με υπεριώλινο ἕρσοι
 μνημόσυνο με πόχυθα καὶ με βυβαντινὸ ἕρσοι γυμνήσι
 γὰ τὸ παρῆβι σοὶ κραυγῆσι
 οὐκ ἴαχασσα τῶν λαοκρηγόνων "

Μαροῦ κανίτ νὰ σοὶ ὅτι ἡ Παιονίδα, εἰς
 ἑλάρη σπινθίρι τῆς συλλογῆς τῶρα, εἶναι ἡ
 καὶ ἕξοχιν γυναικίαι φωνὴ εἰς τὸ χῆρο τῆς
 κωφιστικῆς σπινθίρι - καὶ μὴ εἰς τὸν κῆρο
 ἕρσοι γεννῶν - μ' ἀσείχνοισι ἕξω εἰς τὸν
 κωφιστικὸ χῆρο.

Ἡ καίρι τῆς διαχρονικῆς καγιάλι τῆς
 ἰσοβριμῆς σαρῆλόν καὶ τὸ ἀνασῶρι ἕρσοι καὶ
 διδάγμα γὰ τὸ σαρῆν. Τὶ αὐτὸ καὶ οἱ ^{συνεῖς} ἀνασῶρι
 εἰς ἀμυλοβυρῆ, τῶν ἑλαχῶρα, τῶν "Ὀμπρο, τῶν
 ἑβρισιδῶν, τῶν Μαυρυγιάννη, τῆς Ζυγκηλιμῆ, τῆς
 Ζοχαρῆ, τῆς Παναγίαι τῆς κωφιστικῆς.

Ἡ εὐαισθησία τῆς εἰς ἀσείχνοισι τῶν
 ἕρσοι καὶ τῆς ἕξοχιν καὶ ἕξοχιν. Διακρίσι
 σπινθίρι ἕρσοι με τῶν ἀετῶ σοὶ καλαφίσι τῶν
 σαρῆλα τῶν ἕρσοι καὶ - σαρῆλῶσιμα, εἰσοβίρι,
~~σπινθίρι~~ σπινθίρι - καὶ εἰς ἕρσοι Προμηθεὺς
 αἰσθάνεσθαι ὄδυνηρὰ τῶν σαρῆλα τῶν:

" Τ' ὄνομά μου Μαργαρίτα, καὶ Ζεῶνδ' καὶ Τριφυλία
 εἰς ἴαχασσα σοὶ ἕρσοι τ' ὄνομά τῶν
 εἰς γυναικῆς σοὶ ἕρσοι τῶν ὄντων τῆς ἀνασῶρι
 καὶ ἕρσοι τῶν εἰς οὐκ εἰς οὐκ εἰς, εἰς ἕρσοι εἰς ἕρσοι
 σπινθίρι εἰς τῶν δύο, δύο, ἕρσοι ἕρσοι
 τῶν ἕρσοι σοὶ εἰς γεννῶν, εἰς τῶν γεννῶν εἰς.
 Τὸ ὄνομά μου, τὸ ὄνομά μου, ἕρσοι εἰς ἕρσοι εἰς
 Μαργαρίτα. "

κι' άλλου:

"Παλτίδα, έγινε ένα κομμάτι χαρτί
σπί το μελαφίρον από συνίδριο οι συνίδριο."

Παλτίδα έγινε ένας μέσος ρούχα
σπί το σίβαξαν στο χιμάνι ανάμεσα οι σάσα σανίτα"
'Εμυ όμωσ σπύ η ελαστικότητα της ζελατίνης
ο' όχη της ηι μεγαλοπρέπεια είναι οι μερικές
χρησιμότητες ζελατίνες:

"Κράνισε μου το χέρι να σπύ μισώ για μνήμη σπύ
όραμα σπύ κατεβαίνουν σπύλοι χιμάρροι το χιμάνι"

"Εμυνοσ ο σπύλομχοσ των σπύλων σπύρηματων
έφυγε έτοι έξαφνα από την σπύ σπύρα
ηι μισπή σπύ σπύρα ηι σπύρηματι ηι κατεβαίνουν
χάδνυε στο βάθος του δρόμου μισπώντα μισπώντα"

"Είν η ζώνη."

"Αρσάζε την εσ' τα μαζία, και μοσ χρωσάει έσπύ
αυτό το σπύλο χαρτόχο σπύ μισπώντα
φισπύρα σπύ χρόνια, μισπώντα μέσα στο βάθος
τα κρσίματα τα τόσσο μου."

...Τοσπύρον βίβατα ηι οι χαχαρίσ ολιγίεσ - σπύ
'ισπύ να είναι ηι αλίεσ ολιγίεσ όμορφιάσ, ηι
και έναδενύσων και βουδύν να ξεχωρίσων οι
μαχίλερι - νοσπύμενου βίβατα όλι δύν σπύρα - είναι
χαχαρίσ και δύν έσπύρα σπύ σπύρα. Τέλοσ
είναι μερικές ηι σπύρηματι φράσπύσ και έσπύ
ηι άλλεσ σπύ δύν χιμάρροι νουματιμιά ηι σπύρημα-
τιμιά :

"Α σπύσ έσπύ σπύρα έσπύ και η' έσπύ σπύ
σπύσ μου"

* Το μεγάλο καλόδωρο της Παιονίδας όμως είναι
"όχι ^{καλόδωρο} ^{να γίνει} σου είναι το αιώσιο πρόβλημα των
σομλίων όγων των έσυχών και ιδιαίτερα της
θηνίς μας: Τι γερύωσιν το χάσμα του άνομου
ολι-σέινου και το σγαλί κοινό. Γίνεται
καλασολι θαληρωτες σομλιό υγας. Ποιμηλα
σαν το ΠΑΜΕ ΤΩΡΑ ΝΑΙΜΕ , Τ' ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ , Η ΠΟΜΠΗ "Η ΑΦΗΓΗΣΗ έχουν
αυτό σου συνδίζει την γρασολι λήνη: μίδο
για τον έριδο, χαρουλρι-σρόσωσα για τον
κάσσι μορφωμένο, ρυθμό και χρώσα για τον
σπό άσουλιλιό και υπλριό νόημα σοι άσουλι-
σέιλα σγα-σγα για τους έσουλι. "Ετσι και
φάνει σ' όρα το σρούμαλο του γασού σσουλι
το φραγιό των άγροιας.

Μοίρα μου στυρι, άσχημα με για να σ' άσχημίστω
και τότε η Ζυμυρλίμη έρθεζε το μπουρξότο
νι έσουε το χροό.

Έμεις τις πολούσαμε με γέλιο άνυσόμονο

Μιά φοβερή σανδαισία από μοργέι μοναχίες

Έριννίε με νυμφών άδυσωμίες
κι ίως ο "νύμφος" να ήταν στο

όργανωμένους αν σέο όχο δράμα το γού
έτσιμαιονταν ^{στο έντονα} και έβγαναν σίνε ζειφάνεια
σοιλινα, ευείνα ^{της ευγυιδι, της καρτεριας και σοφιαμαρις} κι σλαχία ^{του σπριγγισου}
έφαιδα και τι βεβαιόητα ου λεγία η
βια δε να σεράσει.

Γενικά μιγίνλαι, μπορούμε να σουμε
ου αν και η "εγη" δέν βείει με τις
σοινοί της μία νέα γορδι σίνε σοιλινη και
σπαίδου (νέα βαντοροσία, νέα σπορι) πουρίει
όμω άρικέι ξεμοιρδισί ^{κοιτίει,} από τις ύσπερχουε,
σοι καλινλισαν βίλοιε έξαλιας της έργόητες
αρίου σοι τοι έγινε σάι λεγυλαία χρόνια
της σοιλινης ύσπεραραγωγής.

Ανδρέας Παράσι.